

νίπιελ

έκτακτη έκδοση ~μάης '99

έντυπο δρόμου του συνδικάτου σαλαδόρων

ΠΟΛΕΜΟΣ

Κάτι λιγότερο από τέσσερα χρόνια μετά την κατάπαυση του πυρός και τη συμφωνία που υπογράφηκε στο Dayton των ΗΠΑ, και επισημοποίησε το μίσος της βοσνίας, η "πυριτιδαποθήκη" των Βαλκανίων ξαναπαίρνει φωτιά στο κόσσοβο... Είναι όμως έτσι;

Όχι. Και λέμε όχι γιατί οι φωτιές δεν μπαίνουν από μόνες τους. Γιατί, ακόμη περισσότερο, οι φωτιές στις πυριτιδαποθήκες θέλουν φυτίλιασμα. Στο κόσσοβο παρόλο που ήταν μια περιοχή όπου δεν έγιναν εχθροπραξίες στην περίοδο '91-'95 του σερβο-κροατοβοσνιακού πόλεμου το φυτίλι στην "πυριτιδαποθήκη" μπήκε το 1989, όταν με απόφαση του βελιγραδίου καταργήθηκε η αυτονομία της επαρχίας και άναψε όταν το 1995, αμέσως μετά την κατάπαυση του πυρός στη βοσνία, ο σφάχτης Αρκάν και οι παραστρατιωτικοί του, υπό την προτροπή και την καθοδήγηση του καθεστώτος Μιλόσεβιτς, μεταφέρθηκαν στο κόσσοβο, για να συνεχίσουν το "θεάρεστο" έργο τους, που μόλις είχε τελειώσει στη βοσνία. Να εκκαθαρίσουν εθνικά και αυτήν την περιοχή.

Αμέσως μετά την κατάργηση της αυτονομίας του κοσόβου και την καθάρηση της τότε ακόμη κομμουνιστικής ηγεσίας της επαρχίας από το Μιλόσεβιτς, ξεκινούν από τα ορυχεία της τρέπτσκα - Νοέμβρης '88 - (που σημειωτέον σήμερα είναι ελληνικής ιδιοκτησίας) απεργίες και διαδηλώσεις που απαιτούν την ανάκληση των αποφάσεων αυτών, χωρίς αποτέλεσμα. Τα ίδια γίνονται και το Φεβρουάριο του '89, όταν ξανά από τα ίδια ορυχεία ξεκινά απεργία πείνας 1300 μεταλλωρύχων, η οποία σταματά μία βδομάδα αργότερα. Η απάντηση του Μιλόσεβιτς ήταν άμεση. Στις 28 μαρτίου του '89 Σέρβικος στρατός και αστυνομία καταλαμβάνουν την πρίστινα. Το πανεπιστήμιο της πρίστινα κλείνει όπως και τα σχολεία των αλβανών. Τα τεθωρακισμένα παίρνουν θέσεις στις εισόδους των μεγάλων πόλεων, ενώ η παρουσία του στρατού μέσα στις ίδιες τις πόλεις είναι κάτι παραπάνω από έντονη. Απαγορεύτηκαν οι αλβανικές εφημερίδες, το ίδιο και οι ραδιοφωνικές και τηλεοπτικές εκπομπές. Και φυσικά υπήρξαν και οι πρώτοι νεκροί. Εικοσιδύο διαδηλωτές στις συγκρούσεις που έγιναν με την αστυνομία και το στρατό στις 28 και 29 Μαρτίου του '89 στην πρίστινα.

ΟΙ ΣΕΡΒΟΙ

Για την εμφάνιση και ανάπτυξη του εθνικισμού στη σερβία, με λίγα λόγια, να αναφέρουμε ότι από τα μέσα της δεκαετίας του '80 υπάρχει μια στροφή της γιουγκοσλαβικής ελίτ από το μοντέλο της "αυτοδι-αχείρισης" και του κρατικού παρεμβατι-

NOW APOCALIPSE

σμού προς την οικονομία της ελεύθερης αγοράς, για να αντι-μετωπιστούν τα προβλήματα ανταγωνιστικότητας που αντιμετωπίζει η γιουγκοσλαβική οικονομία στις παγκόσμιες αγορές. Η στροφή αυτή μεταφράζεται, όπως έχει συμβεί παντού στον κόσμο, σε πολιτική λιτότητας, μείωση των παροχών, αλλαγή των εργασιακών σχέσεων και κατεύθυνσή τους προς τις μορφές της ελαστικότητας και της προσωρινότητας. Αυτά είχαν ως αποτέλεσμα τη λαϊκή δυσαρέσκεια και στη συνέχεια την εμφάνιση και ανάπτυξη ενός κινήματος εργατών - εργαζόμενων, που με ογκώδεις διαδηλώσεις και μαζικές απεργίες προσπαθεί να αντισταθεί στην απώλεια των κεκτημένων. Μέσα σε αυτό το κίνημα που ξεκινάει με ταξικά χαρακτηριστικά, χωρίς όμως ταυτόχρονα να έχει βαθιά ριζωμένη ταξική συνείδηση, βρίσκουν ευκαιρία κλίκες γραφειοκρατών, μέλη δηλαδή των εξουσιαστικών μηχανισμών σε Σερβία και Κροατία κυρίως, να εκμεταλλευτούν τη λαϊκή δυσαρέσκεια και να ρίξουν τα εθνικιστικά τους συνθήματα. Για μια ακόμη φορά οι εκμεταλλεόμενοι στοιχίζονται πίσω από τις εθνικές σημαίες των αφεντικών τους. Ο εχθρός από άφορο και δυσνόητος (ΔΝΤ, παγκόσμιες αγορές, γραφειοκράτες, αφεντικά) γίνεται τώρα ορατός και μάλιστα σε απόσταση βολής. Είναι οι αλλόφυλοι και αλλόθρησκοι γείτονες, που χρόνια τώρα εκμεταλλεύονται το σέρβικο έθνος. Ο Μιλόσεβιτς στην σερβία ήταν ο κύριος εκφραστής αυτής της συνθήκης και ενίσχυσε την εξουσία του αναγεννώντας τον σέρβικο μεγαλοϊδεατισμό. Η εθνικιστική πολιτική που ακολούθησε τόσο ο Μιλόσεβιτς όσο και ο Τούτζμαν στην κροατία, δεν άφηνε κανένα περιθώριο συνύπαρξης μέσα στην γιουγκοσλαβική ομοσπονδία. Την διάλυσή της την γνώριζαν και οι υπολογισμοί τους ήταν γύρω από αυτήν. Το ζήτημα που έπρεπε να λύσουν ήταν πόσο κομμάτι της πίτας αντιστοιχούσε σε ποιόν. Σε καμιά περίπτωση ο Μιλόσεβιτς δεν ήταν ο υπέρμαχος της γιουγκοσλαβικής ενότητας, όπως θέλουν να μας τον παρουσιάσουν, που προσπάθησε να την διατηρήσει ενάντια στα σχέδια του διεθνούς κεφάλαιου. Η διάλυση της Γιουγκοσλαβίας ήρθε μέσα από τις συνθήκες που δημιουργήθηκαν στο εσωτερικό της, ως αποτέλεσμα των παγκόσμιων οικονομικών αλλαγών, της ήττας, στα πρώτα βήματά του, του ταξικού ανταγωνισμού που δοκίμασε να αναπτυχθεί και της στοίχισης των υποτελών πίσω από τις σημαίες των αφεντικών τους. Το διεθνές κεφάλαιο, που δεν είναι κάτι το εννιαίο, όχι μόνο δεν είχε κανένα λόγο να εμποδίσει αυτήν τη διάλυση, αντίθετα είδε - το κάθε κομμάτι του

με τους στόχους του και τα σχέδιά του - μια καλή ευκαιρία να εξυπηρετήσει γενικότερους ή ειδικότερους σχεδιασμούς στην περιοχή, ενισχύοντας και πριμοδοτώντας την διάλυση αυτή. Το κεντρικό σχέδιο πάντως, στο οποίο συμπράττουν όλοι οι μεγαλοπαράγοντες της παγκόσμιας οικονομίας της αγοράς είναι η δημιουργία εθνικά καθαρών κρατών στην περιοχή που θα εξασφαλίζουν τις συνθήκες της εύρυθμης λειτουργίας της αγοράς, όντας ικανά ανάμεσα στα άλλα, να εγγυούνται και την πειθάρχηση των εκμεταλλευομένων στο εσωτερικό τους. Για αυτό τον λόγο η πολιτική των εθνικών εκκαθαρίσεων του Μιλόσεβιτς όχι μόνο δεν αποτράπηκε, από την "διεθνή κοινότητα" αλλά, σε κρίσιμες στιγμές, πριμοδοτήθηκε.

ΟΙ ΑΛΒΑΝΟΙ

Στην ηγεσία των αλβανών του κοσόβου βρίσκεται ο μετριοπαθής Ιμπραήμ Ρουγκόβα. Σε αυτόν και στην πολιτική που ακολούθησε οφείλεται, μετά την πρώτη φάση της κατάργησης της αυτονομίας του κοσόβου, το ότι το κόσοβο δεν πήρε μέρος στον σερβοκρατοβοσνιακό πόλεμο, αφού ήταν θιασώτης μιας παθητικής-άοπλης αντίστασης. Βέβαια εδώ πρέπει να σημειώσουμε ότι στη διαμόρφωση μιας τέτοιας πολιτικής βοήθησε αρκετά και το γεγονός ότι τότε ακόμη δεν τους είχε "υιοθετήσει" κανένας. Μετά την υπογραφή όμως της συμφωνίας του Dayton, το καθεστώς Μιλόσεβιτς αρχίζει να κάνει και εδώ ό,τι και στη Βοσνία, να εφαρμόζει δηλαδή την πολιτική των εθνικών εκκαθαρίσεων. Τα καψίματα των χωριών και οι πρώτες δολοφονίες των αμάχων δημιουργούν και τα πρώτα καρβάνια των προσφύγων. Δημιουργούν όμως επίσης και μια ριζοσπαστική αντιπολίτευση στον Ρουγκόβα, η οποία μπορεί να είναι μειοψηφική, αλλά όσο εντείνεται η πολιτική των εθνικών εκκαθαρίσεων τόσο πιο πολύ αποκτά κοινωνικά ερείσματα στο κόσοβο και τόσο πιο πολύ ριζοσπαστικοποιείται. Όχι με την έννοια ότι προβάλλει προτάγματα για την κοινωνική απελευθέρωση, αλλά με την έννοια ότι κατευθύνεται προς τον ένοπλο αγώνα. Έτσι στα 1996 εμφανίζεται ο UCK τοποθετώντας βόμβες εναντίον σερβικών στόχων. Ο Ρουγκόβα, αρχικά, τον καταγγέλει ως όργανο του Μιλόσεβιτς. Όμως η εντεινόμενη καταπίεση οδηγεί πολλούς

1989, κόσοβο. Στρατιωτικός νόμος

Αλβανούς στη θέση, ότι η μόνη λύση είναι ταόπλα. Είναι προφανές ότι δε θεωρούμε τον UCK ως ένα δημιούργημα των ΝΑΤΟαμερικανών, αλλά δημιούργημα μιας συγκεκριμένης συνθήκης στην περιοχή του κόσοβου, ένα εθνικοαπελευθερωτικό αντάρτικο με σχέσεις και ρίζες στον κοσοβάρικο αλβανικό πληθυσμό. Έχει καμία σχέση ο UCK με το απελευθερωτικό πρόταγμα, έχει τίποτα που να τον συνδέει με έννοιες όπως κοινωνική απελευθέρωση, αγώνες για άλλου τύπου κοινωνική οργάνωση; Η απάντηση είναι ένα απόλυτο και κατηγορηματικό ΟΧΙ. Αυτό για δύο βασικούς λόγους. Ο πρώτος και κυριότερος είναι η εθνικοπατριωτική αντίληψή του, οι εθνικοαπελευθερωτικοί στόχοι του, η милитарιστική και ιεραρχική δομή του. Ο δεύτερος είναι ότι ήδη έχει μετατραπεί σε πiónι των πλανητόμπατσων και μάλιστα αναλώσιμο, αφού θα είναι η εμπροσθοφυλακή των ΝΑΤΟϊκών δυνάμεων σε περίπτωση χερσαίων επιχειρήσεων, το δόλωμα για να ξετρυπώσουν τα σέρβικα τανκς. Χρηματοδοτείται και εξοπλίζεται ο UCK από τους ΧΑΝΟϊκούς;

Σίγουρα. Είπαμε ότι είναι αναλώσιμο πiónι στα σχέδιά τους και αυτό έπρεπε να το αγοράσουν με κάποιο τρόπο. Χρηματοδοτείται από βρώμικο χρήμα που προέρχεται από το εμπόριο ναρκωτικών; Μπορεί να 'ναι και έτσι. Ξέρει όμως κανένας τις πηγές χρηματοδότησης άλλων πιο "συμπαθητικών" εθνικοαπελευθερωτικών οργανώσεων όπως για παράδειγμα το ΡΚΚ; Έδω η κύπρος έχει στήσει ολόκληρη οικονομία και μάλιστα ανθηρή, πάνω στο ξέπλυμα χρημάτων. Κάνει ο UCK υποχρεωτικές στρατολογίες; Κι αυτό πιθανότατο το βρίσκουμε. Τέτοιου τύπου ενέργειες είναι χαρακτηριστικές ένοπλων, εθνικοαπελευθερωτικών οργανώσεων. Το ΕΑΜ και ο ΕΛΑΣ τα ίδια δεν έκαναν;

ΤΟ ΝΑΤΟ

Για ποιόν λόγο λοιπόν βομβαρδίζουν οι Νατοϊκοί; Αν κανείς πιστεύει ότι το κάνουν πράγματι από ανθρωπιστικούς λόγους, τον κατατάσσουμε στην κατηγορία των απολύτως ηλιθίων και του απαγορεύουμε να συνεχίσει την ανάγνωση. Η σφαγή στη Ντρένιτσα τον Μάρτη του '98 και οι 250.000 πρόσφυγες ως τον Ιούνιο του ίδιου χρόνου, γιατί δεν τους συγκίνησαν; Το σίγουρο είναι πως με την επέμβαση στο κόσοβο οι ηττα κατορθώνουν να βάλουν πόδι "παρκάροντας" κανά δυο μεραρχίες στο μαλακό υπογάστριο των συμμάχων αλλά και ταυτόχρονα οικονομικών ανταγωνιστών ευρωπαίων. Είναι επίσης σίγουρο ότι οι πλανητόμπατσοι θέλουν και έχουν κάθε συμφέρον να είναι εγγυητές της εύρυθμης λειτουργίας της παγκοσμιοποιημένης οικονομίας και ο ρόλος τους αναβαθμίζεται σίγουρα μ' αυτή την επέμβαση. Όμως δεν πιστεύουμε ότι αυτή τη στιγμή η σερβία του Μιλόσεβιτς χτυπιέται επειδή διατηρεί ένα κρατικοκαπιταλιστικό παρεμβατικό μοντέλο οικονομίας, που αντιτίθεται στα σχέδια της παγκοσμιοποιημένης οικονομίας. Πρώτα απ' όλα ένα τέτοιο μοντέλο οικονομικής διαχείρισης μέσα στην παγκόσμια αγορά θα κατέρρεε από μόνο του, δε θα χρειαζόταν να το βομβαρδίσουν. Ύστερα πώς αντιστέκεται ο Μιλόσεβιτς στην παγκοσμιοποιημένη οικονομία και κάνει πολιτική κρατικού παρεμβατισμού; Πουλώντας τα ορυχεία της τρέπσκα στο Μυτιληναίο, δίνοντας το σερβικό ΟΤΕ σε ένα ελληνο-

ιταλικό consortium ή υπογράφοντας αποικιακές συμβάσεις με αμερικάνικες εταιρείες, στις οποίες τώρα που βομβαρδίζει το ΝΑΤΟ είναι υποχρεωμένος να πληρώνει τις ζημιές που προκαλούν οι βομβαρδισμοί, γιατί έτσι προβλέπουν οι συμβάσεις που υπέγραψε; Ο Μιλόσεβιτς όχι μόνο δεν είναι εχθρός της Νέας Τάξης Πραγμάτων στα Βαλκάνια, όπως μας πρήζουν όλοι οι αντιιμπεριαλιστές όλων των αποχρώσεων, όψιμοι και παλαιότεροι, αλλά είναι **τακτικός της σύμμαχος**. Και αντίστροφα η νέα τάξη πραγμάτων είναι τακτικός σύμμαχος του Μιλόσεβιτς. Τον βοηθά να εντείνει και να ολοκληρώσει την πολιτική των εθνικών εκκαθαρίσεων, ενισχύει την εξουσία του στο εσωτερικό και του επιτρέπει ξεκαθάρισμα των πολιτικών του αντιπάλων. Για τα κράτη της ε.ε. τα πράγματα είναι πιο περίπλοκα, γιατί δεν υπάρχει ένα ενιαίο συμφέρον. Έτσι η αγγλία τείνει περισσότερο προς τους αμερικάνους έχοντας επενδύσει στην αγγλοσαξωνική συμμαχία. Μια λογική υπόθεση για τη στάση της γαλλίας και της γερμανίας είναι ότι αφού δεν μπορούν να εμποδίσουν την εγκατάσταση των αμερικάνικων στρατευμάτων στα Βαλκάνια θέλουν να "παρκάρουν" και αυτοί καμιά μεραρχία από δίπλα, έτσι ώστε να επιτηρούν διακριτικά τους συμμάχους τους. Οι γερμανοί βάζουν στρατό σε ευρωπαϊκό έδαφος ξανά, μετά το τέλος του β' παγκόσμιου πολέμου. Μερικά ακόμη από τα πολλαπλά οφέλη που έχει για τους Νατοϊκούς συμμάχους αυτή η επέμβαση: επιβεβαιώνεται και αναβαθμίζεται ο ρόλος τους ως η μόνη πραγματική στρατιωτική δύναμη με ικανότητα επέμβασης παντού στον κόσμο. Υποσκελίζουν το συμβούλιο ασφαλείας του Ο.Η.Ε. "αδειάζοντας" με τον τρόπο αυτό κίνα και ρωσία. Δοκιμάζονται σε πραγματικές συνθήκες τα νέα όπλα. Βγάζει κανά φράγκο παραπάνω η πολεμική τους βιομηχανία. Θα μπουν να ανοικοδομήσουν ό,τι βομβάρδισαν, θα βγάλουν φράγκα κι από 'κει. Ελέγχουν τις πλουτοπαραγωγικές πηγές της περιοχής (κοιτάσματα χρωμίου, άνθρακα και ουρανίου). Και οι "μπίζνες" συνεχίζονται....

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ

Και να που ο περιούσιος και μαζί "ανάδελφος" λαός έρχεται για μια ακόμη φορά αντιμέτωπος με τις ιστορικές του ευθύνες. Ο "λαός" που όχι μόνο "σφυρίζει" μπροστά στην καθημερινή εκμετάλλευση των μεταναστών, αλλά και που υποστηρίζει την απαγόρευση της κυκλοφορίας τους μετά την δύση του ηλίου, που δεν διστάζει να αδειάζει την καρμπίνα πάνω τους για δέκα πατάτες και τρία αγγουράκια, σήκωσε το μικρό, και ολίγον κομπλεξικό για αυτόν τον λόγο, ανάστημά του απέναντι στην παγκόσμια σατανική αυτοκρατορία -"evil" που θα'λεγαν και οι αγγλοσάξωνες- και υπερασπίζεται όπως μπορεί το δίκιο. Ταυτόχρονα τζογάρει -συγγνώμη, επενδύει και στο χρηματιστήριο με ιδιαίτερη προτίμηση στις "κατασκευαστικές". Σύσσωμο το κόμμα του χρηματιστηρίου από τη μια καταγγέλλει τους βομβαρδισμούς κι από την άλλη τρίβει τα χέρια του για κάθε βόμβα που πέφτει, για κάθε γέφυρα που γκρεμίζεται, αφού σε κάθε έκρηξη αντιστοιχεί ένα limit up. "Το έπος του '40 μας οδηγεί ξανά". Εθνική ομοψυχία. Είναι όλοι εδώ στον αγώνα. Ο Θεοδωράκης μαζί με τον Ρόμπερτ Ουίλιαμς. Οι δικέφαλοι αετοί του Βυζαντίου και οι ελληνικές σημαίες μαζί με τις κόκκινες με τα σφυροδρέπανα και τα αστέρια. Οι παπάδες αγκαλιά με τους άθεους. Οι δεξιόι, οι στοχαστικοί και οι χρυσαυγίτες αγκαλιά με αριστερούς, σταλινικούς, τροτσικιστές και μαοϊκούς (όσους απομείναν). Και στο καπάκι κανα δυο μολότωφ από τους γνωστούς- άγνωστους που αμαυρώνουν τις μεγαλιώδεις αντιπολεμικές πορείες και έδεσε το γλυκό.

"Ολαρία ολαρά

ο μαρκήσιος Ντε Σαντ μ'έναν χίπυ
ο φονιάς με το θύμα αγκαλιά
ο γραμματέας μαζί με τον αλήτη
και η παρθένος με τον σατανά"

Μπουκωμένο το πλήθος από την κατανάλωση και τυφλωμένο απ'την "Λάμψη" δεν τα μπορεί τα δύσκολα και τα

πολύπλοκα, ψάχνει χολιγουντιανές παραγωγές, όπου οι καλοί και οι κακοί θα ξεχωρίζουν από χιλιόμετρα. **"Και εγένετο ο αντιιμπεριαλισμός"** πάσης φύσεως μορφής και χρώματος. **Ακροδεξιός θεοσεβούμενος αντιιμπεριαλισμός** τύπου Χριστόδουλου: Οι σατανικοί δυτικοί κάτω από την καθοδήγηση των σατανικότερων εβραίων βάλθηκαν να εξαφανίσουν την ορθοδοξία και ξεκίνησαν από την σερβία. **Δεξιός αντιιμπεριαλισμός** που βρίσκει την μαγική του δικαιολόγηση σε άρθρο-"άποψη" του αδέσμευτου τύπου που υποστηρίζει ότι: Οι καλοί είναι οι αμυνόμενοι και οι αμυνόμενοι είναι σερβία και η ρωσία, που έχουν γίνει ελεύθερες δημοκρατίες και οι κακοί είναι οι επιτιθέμενοι και επιτιθέμενοι είναι ο Κλίντον, ο Μπλερ και οι

η

ο ηγέτης...

ARCAN

λοιπές ΝΑΤΟικές κυβερνήσεις που είναι αριστεροί. (sic)

Κεντροαριστερός αντιιμπεριαλισμός: Ο πόλεμος είναι γενικά κακό πράγμα και όταν γίνεται στην γειτονιά μας είναι ακόμη χειρότερο. Γι' αυτό κι εμείς είμαστε αντίθετοι. Επειδή όμως "ουδέν κακόν αμιγές καλού" και "πρώτα η Ελλάδα" μπορεί να βγάλουμε και κανά φράγκο από την ανοικοδόμηση.

Αριστερός πατριωτικός αντιιμπεριαλισμός τύπου ΚΚΕ: Αυτοί τα λέγαν χρόνια και ο αγώνας τώρα δικαιώνεται. "Φονιάδες των λαών αμερικάνοι". Ο Μιλόσεβιτς είναι ένας αγνός πατριώτης που δεν ξεπουλάει την πατρίδα του στο διεθνές κεφάλαιο- όπως κάνει δεκαετίες τώρα η ξεπουλημένη ελληνική αστική τάξη- και το διεθνές κεφάλαιο τον εκδικείται βομβαρδίζοντάς τον. Όσο για σφαγές και εθνικές εκκαθαρίσεις απ' τους σέρβους; Δεν ξέρουμε δεν είδαμε κι αν είδαμε τίποτα αυτό ήταν δυτική προπαγάνδα.

Ακροαριστερός αντιιμπεριαλισμός: Σιγά μην ασχοληθούμε και μ' αυτούς.

Για όλους λοιπόν έχει ο μπαχτσές. Πάρτε και συνεχίστε τον ύπνο, όχι του δικαίου αλλά της λογικής. Αυτόν τον ύπνο που γεννάει τα τέρατα. Στο κάτω κάτω είναι πολύ βολικά όλα αυτά τα υπνωτικά, γιατί αν καθήσεις να σκεφτείς, θα χρειαστεί να δεις και την δική σου θέση εκεί μέσα. Όχι μέσα στο κόσσοβο ή στα λεγόμενα "κέντρα αποφάσεων", αλλά στην καθημερινότητα και στην στάση ζωής σου. Θα πρέπει να σταματήσεις να μπουκώνεσαι και μάλλον δεν σου αρέσει.

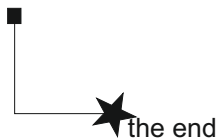
ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΣ : "Το ανώτερο στάδιο ανάπτυξης του καπιταλισμού"
Lenin

ΑΝΤΙ-ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΣ:"Το ανώτερο στάδιο ανάπτυξης του μικροαστισμού"
Edgar Philips Peam

ΟΙ ΠΡΟΔΟΤΕΣ

των εθνικών μετώπων και των μεγάλων ιδεών.

Οι προδότες που δεν είναι ούτε στο 97% των αντιιμπεριαλιστών ούτε στο 3% αυτών που επικροτούν τους βομβαρδισμούς, γιατί δεν απαντάνε στα ζητήματα γκάλοπ (ούτε και στα μη ζητήματα άλλωστε). Οι προδότες που δεν προσαρμόζουν την πραγματικότητα στις πολιτικές σκοπιμότητες. Οι προδότες που δεν γουστάρουν αυτόν τον γλιτσιασμένο κόσμο της εκμετάλλευσης. Οι προδότες που συγκρουστήκαν όποτε μπορούσαν και θα ξανασυγκρουστούν σε κάθε ευκαιρία με κάθε μορφή αυτού του αηδιαστικού οικοδομήματος που θέλει να ονομάζεται δίκαιη-ευνομούμενη ή όπως αλλιώς πολιτεία. Οι προδότες που σ' όλες της σφαγές της ιστορίας σ' όλο τον κόσμο, δεν διαλέξαν κανένα από τα στρατόπεδα των εκμεταλευτών αλλά τον άτακτο και αντάρτικο στρατό των εκμεταλευμένων. Οι προδότες, λοιπόν, χρειάζεται να κάνουνε τώρα ακριβώς το ίδιο. Να σταθούνε απέναντι στους νικητές χλευάζοντας την ιστορία του, γνωρίζοντας ότι προς το παρόν τον χλευασμό δεν μπορεί να τον αντικαταστήσει η υλική έκφραση της οργής. Να ξέρουνε ακόμη, ότι τώρα είναι λίγοι και ευάλωτοι, αλλά, να μη ξεχνάνε ότι όσο υπάρχουν καταπιεστές και καταπιεσμένοι οι ρήξεις θα πρα-γματοποιούνται.

...και οι άντρες του. Εκκαθαρίσεις στη Μπιλεγίνα, 1992.

BIG BUSINESS

1. Θυμάστε την "ψωροκώσταينا"; Θυμάστε το "έθνος ανάδελφον"; Θυμάστε την "πτωχή πλην όμως τίμια ελλάς"; Θυμάστε όλα αυτά τα καταθλιπτικά συνθήματα που είχαν γίνει η δεύτερη φύση της ελληνικής ψυχής; Θυμάστε που σε κάθε δυσκολία η συλλογική αυτή μιζέρια -σαν αναστεναγμός που ξεχείλιζε το στέρνο- μας καλούσε για μια ακόμη θυσία; Και να τα θυμάστε, να τα ξεχάσετε. Τέρμα, πια οι αυταπάτες που κρατούσαν τη φυλή καθηλωμένη στο βούρκο μιας ανεκπλήρωτης μοίρας. Τέρμα ο θρήνος για τα περασμένα μεγαλεία και τις χαμένες ευκαιρίες. Η αλήθεια - που ψέματα ψέματα ισχύει εδώ και σχεδόν δυο δεκαετίες- ήρθε η ώρα να λάμψει. Η Ελλάδα ανήκει στο κλαμπ των τριάντα σαράντα αφεντικών του πλανήτη, πράγμα το οποίο σημαίνει ότι θα συμπεριφέρεται ανάλογα και θα αισθάνεται ανάλογα. Ένα απέραντο σφαγείο φτηνού ανθρώπινου κρέατος -το κόσσοβο- θα γίνει η σκηνή που πάνω της θα λάμψει η δύναμη του κεφαλαίου της ελληνικής ψυχής. Αν, μάλιστα, του χρόνου βγάλουμε και τρίτη ομάδα στο champions league θα είμαστε και οι πολύ πρώτες μούρες.

2. Χρόνια πριν, ένας μεγάλος Πολιτικός Άνδρας - Νικητής Πολέμου χαρακτήρισε τα βαλκάνια "το μαλακό υπογάστριο της ευρώπης". Υπογάστριο, κάπου εκεί, δηλαδή, στην κοιλιά. Μια κοιλιά, μεγέθους κουτσουλιάς πάνω στο παγκόσμιο χάρτη, που όμως είχε γίνει και εξακολουθεί να γίνεται η έδρα μεγάλων εντάσεων. Κι μια κοιλιά που δεν είναι καν δική σου και σου τη σπάει αφάνταστα, τη μεταχειρίζεσαι με ένα και μοναδικό τρόπο: τη πλακώνεις στα μπουνιδια. Κι ανάλογα με το επίπεδο του πολιτισμού σου μπορείς να γρονθοκοπήεις είτε χειρουργικά είτε τραμπουκικά. Δεν είναι, δα, ίσα κι όμοια η πρωτοκοσμική δυτική κουλτούρα του NATO με την μετασταλινική φασιστική κουλτούρα του

Προς το τέλος κάποιας διάλεξης εξαιρετικά σπουδαίας ο μεγάλος Πολιτικός Άνδρας σκοντάφτοντας πάνω σε μια ωραία κούφια φράση πτέφτει μέσα και ξεχαρβαλωμένος με ορθάνοιχτο στόμα αγκομαχώντας δείχνει τα δόντια του και την τερηδόνα των δοντιών των ειρηνικών του συλλογισμών ζωντανεύει το νεύρο του πολέμου το λεπτό πρόβλημα του χρήματος.

Μιλόσεβιτς. Ούτε είναι ίδιες οι μπουνιές από τους νεαρούς χωρίς ιστορία επιβήτορες του πλανήτη με τα εκλεπτυσμένα χτηπήματα που μπορεί να καταφέρει ένας αρχαίος και έμπειρος αφέντης. Αυτό είναι, λοιπόν, οι κοσοβάρτοι σήμερα: ένα μεγάλο στομάχι, ούτε καν πρόσωπο, που πρέπει να πλακωθεί στις μπουνιές σε ένα αγώνα κατοχής και ισχύος.

3. Η Ελλάδα, βέβαια, καμία σχέση δεν έχει μαυτά. Το είπε και ο πρωθυπουργός: καμία εμπλοκή στις στρατιωτικές επιχειρήσεις. Πάλι καλά, δηλαδή, γιατί αν η "πτωχή πλην όμως τίμια ελλάς" βομβάρδιζε κιόλας, μπορεί να μην προλάβαινε να στήσει όλα τα μαγαζιά που θέλει στην περιοχή. Γιατί αυτός ο πόλεμος, εκτός από μερικές εκατοντάδες τόννους πυραύλους σε γέφυρες, δρόμους, τραίνα και πολιτείες και μερικές εκατοντάδες χιλιάδες πρόσφυγες να ισορροπούν στο τρομακτικό όριο μεταξύ ύπαρξης και ανυπαρξίας, είναι πόλεμος για πολλές και πολύ χοντρές δουλειές. Δουλειές που απαιτούνε αεροπλάνα με βόμβες, αλλά και αεροπλάνα με "ανθρωπιστική βοήθεια", απαιτούνε στρατηγούς σε ετοιμότητα στα σύνορα, αλλά και επιχειρηματίες σε ετοιμότητα στα γραφεία. Και η Ελλάδα μπορεί να μην πυροβολεί κοσοβάρους στο κεφάλι εξάλλου οι αδελφοί σέρβοι το κάνουν πολύ καλύτερα- αλλά έχει τόννους κεφαλαίων και σχεδίων ανοικοδόμησης για να βομβαρδίσει την περιοχή. Είπαμε: αγώνας κατοχής και ισχύος.

4. Η Ελλάδα έχει δύο πυρηνικής ισχύος όπλα στα χέρια της. Ένα στραμμένο εντός της επικράτειάς της και ένα στραμμένο εκτός. Το πρώτο είναι η πρωτόγνωρη στην μεταπολεμική ιστορία συναίνεση ολόκληρης της κοινωνίας στα σχέδια μετατροπής των βαλκανίων, ή έστω τμήματος, σε οικονομική ενδοχώρα. Μια επιθετική κοινωνική συμμαχία, για την ακρίβεια μια καννιβαλική ορδή, που κρατάει σημαίες κόκκινες, γαλανόλευκες και

δικέφαλες, που υποκρίνεται ότι τα αδέλφια της οι σερβοφασίστες είναι θύματα κι όχι χασάπηδες, που ακούει Θοδωράκη, Νταλάρα κι Active Member, που αισθάνεται υπερήφανη για τις επιδρομές ανθρωπιστικού περιεχομένου των ελληνικών επιχειρήσεων, που καμαρώνει για την ευφύια της φυλής εκφρασμένη από την διπλή τακτική της κυβέρνησης, που καταγγέλει τους βομβαρδισμούς, αλλά μελετάει με προσοχή το χρηματήριο για να εντοπίσει τις εταιρείες που θα τα κονομήσουν περισσότερο από λίγα ακόμη γκρεμισμένα κτίρια και μερικούς ακόμη δο-λοφονημένους κοσσοβάρους. Μια ορδή έτοιμη να λιώσει σαν έντομο τον πρώτο που θα πει το πολύ απλό: η εσωτερική πατριωτική κι "αντι-ιμπεριαλιστική" ενότητα της Ελλάδας είναι καρφή στο σώμα του κοσόβου, είναι σφυρί στα χέρια των αφεντικών της.

Το δεύτερο είναι η στρατηγική θέση της Ελλάδας στα μπλοκ συμμαχιών που έχουν αναπτυχθεί γύρω από την πρώην Γιουγκοσλαβία και τα κομμάτια της. Ως ιστορικό μέλος του ΝΑΤΟ, ως μέλος της πρωτοκλασάτης ΕΕ, η Ελλάδα είναι η μόνη χώρα που αν και ανήκει στη δυτική συμμαχία που ανέλαβε το ιεραποστολικό έργο να φέρει τους ανθρώπους της βόρειας βαλκανικής στη λίθινη εποχή, καταφέρνει και έχει το καλύτερο "πρόσωπο" απέναντι σε όλα τις εξουσιαστικές συμμορίες της περιοχής. Έχοντας κοινά στρατηγικά συμφέροντα με τα μεγάλα αφεντικά κι από τις δυο μεριές του ατλαντικού, διατηρεί ταυτόχρονα το ρόλο του φερέγγυου, φιλικού συνομιλητή με όλους. Ο Γκλιγκόροφ την έχει ερωτευτεί, ο Μάικο καίγεται για τη βοήθεια της, η Ολμπράιτ τηλεφωνεί ακατάλληλες ώρες τον Γιωργάκη για να ρωτήσει πως πάνε οι επαφές, ο Γιέλτσιν μετακινούμενος μεταξύ νοσοκομείου και κρεμλίνου προσεύχεται για ειρήνη στον ίδιο ορθόδοξο θεό με τον Σημίτη και ο Μιλόσεβιτς -εκεί δεν το συζητάμε- πάντα θα βρίσκει κατανόηση στην ελληνική πλευρά. Δέκα χρόνια αγάπης είναι αυτά... δεν κρύβονται.

Αυτή η πλεονεκτική θέση της Ελλάδας μέσα στο τοπίο του πολέμου έχει φυσικά αναγνωρισθεί θετικά από τους συμμάχους της, όσο κι αν δημόσια χαρακτηρίζεται ως ιδιαιτερότητα και παρέκλιση από τη γραμμή. Γιαυτό, εξάλλου, από την αρχή της

επέμβασης έχει αναλάβει ειδικό ρόλο, που έχει να κάνει κυρίως με την οικονομική και πολιτική αναδόμηση της βόρειας βαλκανικής, όταν οι σειρήνες σιγήσουν και τα αεροπλάνα προσγειωθούν. Μια μέρα μόλις μετά την έναρξη των βομβαρδισμών, στις 26 Μαρτίου, η Ελλάδα εισέπραξε ένα έξτρα από τη ΕΕ, ύψους τεσσάρων τρις δραχμών. Μεγάλες δουλειές γίνονται, να μην έχει το παιδί πέντε φράγκα παραπάνω στη τσέπη για να κινείται.

5.

Η επίθεση της Ελλάδας ενάντια στα βαλκάνια κάνει χρήση τριών οπλικών συστημάτων, σίγουρα πιά έξυπνων από τις βόμβες του ΝΑΤΟ: τις διακρατικές σχέσεις (όσο "σχέση" μπορεί να ονομαστεί ένας βιασμός), τα επενδυτικά σχέδια των επιχειρήσεων και την ανθρωπιστική βοήθεια.

6.

Ήδη από τις πρώτες μέρες της επέμβασης τα στελέχη του υπουργείου εξωτερικών, κυρίως, αλλά και του υπουργείου ανάπτυξης, λιγότερο, έχουν λιώσει τις σόλες του σε ολόκληρη την βαλκανική και περισσότερο στην αλβανία και την μακεδονία. Κουβαλάνε μαζί τους μερικές πολύ δυσάρεστες αναλύσεις και μερικές πολύ ελκυστικές προτάσεις. Τόσο η αλβανία, όσο και η μακεδονία βρίσκονται - εξαιτίας της κρίσης- στον ίδιο προθάλαμο χειρουργείου που βρέθηκε προηγουμένως το κόσσοβο. Εξαιτίας της πολυεθνικότητάς τους, των ισχυρών αλτρωτισμών - δικών τους και των γειτόνων τους, των χιλιάδων προσφύγων (ο πληθυσμός της αλβανίας αυξήθηκε κατά 25% από τον Μάρτη), των ανίσχυρων κρατικών θεσμών, της αδυναμίας να αναπτύξουν από μόνες τους την οικονομία στη βάση της ελεύθερης πα-γκοσμιοποιημένης αγοράς, βάζουν υποψηφιότητα ως επόμενων κρατών που θα χρειαστούν αναδόμηση και φτιάξιμο από την αρχή. Αυτό είναι το κακό σενάριο που κομίζουν οι έλληνες α-ξιωματούχοι (αφήνοντας φυσικά να εννοηθεί ότι δεν είναι κάποιοι άλλοι που θα κάνουν την αναδόμηση, αλλά και η ίδια "πτωχή πλην όμως τίμια Ελλάδα" που θα συνδράμει). Η πρόταση που κάνουν, από την άλλη, έχει τον αέρα της δυναμικότητας και την πυγμή της μαφίας. "Η θα δώσουν το management της οικονομίας τους και θα πουλήσουν μερικούς στρατηγικούς τομείς ή το μαγαζί θα γίνει λαμπόγυαλο". Το οφέλος είναι

Απλήρωτοι εργάτες πολιορκούν το κοινοβούλιο.

βασικά ένα: θα διατηρήσουν την κρατική τους υπόσταση. Έτσι, λοιπόν, ο Μάικο ευχαριστεί την Ελλάδα για τις καλές της υπηρεσίες και υπόσχεται ότι αυτές τις στιγμές θα ανοίξει μια νέα σελίδα στις σχέσεις των δύο χωρών, ενώ ο Γκλιγκόροφ, λυτρωμένος και

από το άγχος της υπερδεκαετούς ελληνικής επιβουλής, βάζει ταμπελίτσα σε άπταιστα ελληνικά "ανοίξαμε και σας περιμένουμε" και προσφέρει στις ελληνικές επιχειρήσεις τα πάντα. "Πρόκειται για μια χρυσή ευκαιρία. Θα ελέγχει (το ελληνικό κεφάλαιο) το χρηματοπιστωτικό σύστημα, τις τηλεπικοινωνίες και την ενέργεια. Τους τρεις στρατηγικούς τομείς για την οικονομία μιας χώρας" δήλωσε η συνήθης ανώνυμη πηγή της κυβέρνησης. Μείναν απούλητες οι μεταφορές, αλλά τι να το κάνουν, ένα τσιγάρο δρόμος είναι αυτό το κρατίδιο. Έμεινε, φυσικά, αναπάντητο το ζήτημα του ονόματος, αν και ήταν και αυτό στα σκαριά για κλείσιμο, με υπερκομματικές ευλογίες κιόλας. Τελευταία στιγμή, όμως, πάγωσε γιατί μπορεί τώρα το δίλλημα στις σχέσεις με το γείτονα (αν δηλαδή τους αγοράζουμε ή τους σκοτώνουμε) να απαντήθηκε, αλλά ποτέ δεν ξέρεις τι ξημερώνει.

7.
"Εκπληκτος γνωστός έλληνας επιχειρηματίας προσπαθούσε να κατανοήσει τι του έλεγε ο συνομιλητής του από το βελιγράδι, υψηλόβαθμο στέλεχος της τοπικής ηγεσίας. Ούτε λίγο ούτε πολύ του προσέφερε μια από τις μεγάλες υπό ιδιωτικοποίηση βιομηχανίες της σερβίας, παροτρύνοντάς τον να κινηθεί άμεσα και να υποβάλει προσφορά αγοράς για να μην πάει στα χέρια αυτών που βομβαρδίζουν την πατρίδα". Από τον ημερήσιο τύπο.

"Ελληνικός εμφύλιος για το διυλιστήριο των σκοπίων". Επίσης,

"Η χώρα μας είναι η μόνη που έχει την θεσμική και οικονομική δυνατότητα καθώς και την πολιτική βούληση να διαδραματίσει ρόλο σταθεροποίησης στη βαλκανική περιοχή, καθώς και ανάληψης πολιτικών και οικονομικών κινδύνων για την ανοικοδόμηση των βαλκανικών οικονομιών". Επίσης,

"... (ο υπουργός ανάπτυξης) προέβη σε διάβημα προς την ηγεσία του ΝΑΤΟ ώστε να μην χαρακτη-

Σχολείο στην πρίστινα, κόσοβο, κάποιο καιρό πριν τον πόλεμο

ριστούν ως στόχοι επιχειρήσεις ελληνικών συμφερόντων που είναι εγκατεστημένες σε κόσοβο, μαυροβούνιο και σερβία... και όπως αποδुकνείται από τα πράγματα είχε αποτέλεσμα, καθώς... μέχρι στιγμής κανένα εργαστάσιο ελληνικών συμφερόντων δεν έχει πληγεί". Επίσης,

Για τις ελληνικές επιχειρήσεις ο πόλεμος δεν άρχισε στις 25 Μαρτίου. Το χτίσιμο του ελληνικού ελντοράντο έχει ήδη κάποια χρόνια πίσω του, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δεν απέκτησε με τους βομβαρδισμούς ένα χρυσό πλεονέκτημα. Ακόμη και εταιρείες που βρέθηκαν στην καρδιά της επέμβασης, όπως ο Μυτιληναίος, τα Ελληνικά Πετρέλαια, η Δέλτα ή η Ασπίς Πρόνοια είχαν προβλέψει και εντάξει οργανικά στους προϋπολογισμούς τους την πιθανότητα μιας προσωρινής ανασχεσης της δραστηριοποίησής τους κι αυτό βέβαια μόνο για την περιοχή της νέας Γιουγκοσλαβίας. Στα υπόλοιπα βαλκάνια η επιτάχυνση των ελληνικών επενδύσεων με αποικιοκρατικούς όρους ήταν και είναι τρομακτική. Επιπλέον, ήδη έχει ζητηθεί αποζημίωση από την ΕΕ για τον τουρισμό, την διακοπή επενδυτικών προγραμμάτων και τις μεταφορές (ας σημειωθεί, πάντως, ότι οι δυστυχείς έλληνες ξενοδοχοί βρήκαν μια παρηγοριά. Οι 22.000 αμερικανοί στρατιώτες στην αλβανία και μακεδονία, θα κάνουν διακοπές στην χαλκιδική. Η συμφωνία υπογράφηκε μόλις στις 14 μήν ανάμεσα στην ένωση ξενοδόχων και τους στρατιωτικούς αξιωματούχους). Είπαμε: ένα έξτρα κεφάλαιο είναι απαραίτητο όταν παίζονται μεγάλες δουλειές. Στην ουσία πάντως οι ελληνικές επιχειρήσεις εκμεταλλεύονται στο έπακρο το δίκτυο που από τα πριν είχαν χτίσει και το "καλό πρόσωπο" της ελλάδας που εξακολουθεί να πυροβολεί πρόσφυγες μόνο εντός των συνόρων του και όχι έξω από αυτά. Έτσι, οι τράπεζες εντατικοποιούν τις επαφές τους σε όλα τα βαλκανικά κράτη είτε για να ανοίξουν υποκαταστήματα είτε για να αγοράσουν τις μεγάλες τοπικές τράπεζες, οι κατασκευαστικές συνάπτουν συμμαχίες για να αναλάβουν κομμάτι της ανοικοδόμησης και οι εταιρείες πρώτων υλών και ενέργειας χτυπούν τις πόρτες (μάλλον μπουκάρουν κι απ'τα παράθυρα) ορυχείων και διυλιστηρίων σε αλβανία και μακεδονία. Ταυτόχρονα, όλες οι ελληνικές επιχειρήσεις που αποφασίζουν να δρα-στηριοποιηθούν στην βαλκανική αποτελούν τους ελκυστικότερους συνεταιίρους για τις βορειοαμερικάνικες ή δυτικοευρωπαϊκές εταιρείες. Ελληνικές επιχειρήσεις, δηλαδή που θα λειτουργήσουν ως "προνομιακοί μεσολαβητές-συνεργάτες" ή ως "μέσο πρόσβασης" του δυτικού κεφαλαίου στη βαλκανική αγορά. Εξάλλου, στο βελιγράδι χτυπούσαν με πέτρες τα mac donald's και όχι τα ελληνικά σουβλατζιδικα. Απέξω "ελληνική φιλία" κι από μέσα "αμερικάνικη τεχνογνω-

σία". Τον ίδιο καιρό: η ΕΒΔΡ (η τράπεζα που ιδρύθηκε το '91 από τους ευρωπαίους εταίρους για τον έλεγχο της μετάβασης των οικονομιών του πρώην ανατολικού μπλοκ στην οικονομία της αγοράς) αποφασίζει την στήριξη του ελληνικού πλαισίου για την ανοικοδόμηση της βαλκανικής. Μιλάμε γιαυτό το πλαίσιο που οι ντόπιες εφημερίδες αποκαλούν "νέο σχέδιο μάρσαλ", ίσως για να θυμίσει στους γεροντότερους την νόστιμη ανάμνηση των κορν μπηφ της αμερικάνικης βοήθειας, τότε στα '40. Καμία σχέση, βέβαια, το τότε σχέδιο με το σημερινό, εκτός βέβαια από την αδηφαγία που είναι κοινή στους νικητές όλων των πολέμων. Ο στόχος τότε ήταν η κοινωνική επιβίωση, οργανωμένη σε κρατικό επίπεδο, σε αντίθεση με τώρα που αποσκοπεί στην οργάνωση των ληστρικών επιθέσεων των εταιριών. Στην ουσία πρόκειται για ένα ιδιωτικών συμφερόντων σχέδιο κατοχής και αναδιάρθρωσης των οικονομιών της βαλκανικής ενδοχώρας, υπό την υψηλή εποπτεία του ελληνικού κράτους και την διακριτική παρακολούθηση από ΕΕ και USA.

Έχουν άδικο, τελικά, τα αφεντικά της νοτίου απόληξης της χερσονήσου να έχουν απανωτούς οργανισμούς; Φυσικά και όχι, εκτός αν φοβούνται το εγκεφαλικό. Οι εγχώριοι μεταπράτες, λοιπόν, κατάφεραν:

-να εγκαθιδρύσουν την περιπόθητη "κοινωνική ειρήνη" που διατρέχει την Ελλάδα σε κάθε άξονα και μάλιστα όχι μόνο σε ένα επίπεδο διακριτικής

αδιαφορίας για τη δράση τους, αλλά σε ένα επίπεδο ακόμη και ηθικής επιβράβευσης για την "ανθρωπιστική" τους επιδρομή στην ενδοχώρα. Μέχρι και η άκρα αριστερά σε ένα από τους ατέρμονες "αντι-ιμπεριαλιστικούς" της κύκλους σκόνταψε στην άκρα δεξιά και πήγανε μαζί να διαφυλάξουν την μη εμπλοκή της Ελλάδας στην κρίση.

-να κεφαλαιοποιήσουν αυτή την κοινωνική συναίνεση (συνενοχή, θα διόρθωνε ένας κοσοβάρος), μετατρέποντάς την σε επιθετικό επενδυτικό ντελίριο σε όλη τη βαλκανική. Αν έχεις φυλαγμένα τα νώτα σου, γιατί να μην πάρεις ένα ρίσκο παραπάνω;

-να κινητοποιήσουν άμεσα -και να κινητοποιηθούν μαζί με- όλο τον κρατικό μηχανισμό, που με πρόταγμα το "πρώτα η Ελλάδα" και τακτική την διπλή πολιτική (έξω έτσι, μέσα γιουβέτσι), έχει γίνει ο συλλογικός μάντζερ του ελληνικού κεφαλαίου.

-να παίξουν το χαρτί της μη εμπλοκής και της ήδη παρουσίας στα γύρω κράτη, χτυπώντας ό,τι μπορούσε να πουληθεί εκμεταλλευόμενοι τα αβαντάζ τους απέναντι σε πιθανούς ανταγωνιστές, λειτουργώντας ενοποιητικά και με συλλογική διαχείριση. Ο Μυτιληναίος, για παράδειγμα, κάνει το μεσάζοντα στον Γκλιγκόροφ, για να προωθήσει, όχι αποκλειστικά τις επιχειρήσεις του, αλλά τα γενικότερα συμφέροντα του ελληνικού μπλοκ.

-να γίνουν περιζήτητοι γαμπροί στα σαλόνια του χρήματος, για το στήσιμο μεικτών εταιριών.

Κατά τα άλλα, η Ελλάδα δεν εμπλέκεται κι ούτε

πρόκειται να εμπλακεί στην κρίση. Το είπε κι ο πρωθυπουργός.

Σημειώσεις γενικότερης σκοπιμότητας.
α.) Η αναφορά σε "ελληνικές" επιχειρήσεις δεν σημαίνει ύπαρξη εταιρειών δεμένων στο άρμα μιας εθνικής οικονομίας, μιας εθνικά προσανατολισμένης ανάπτυξης. Οι παίκτες του χρήματος κάνουν σήμερα παιχνίδι πάνω από σύνορα κι από πατρίδες. "Ελληνική επιχείρηση" μπορεί να υπονοεί απλά την έδρα. Μπορεί, επίσης, να υπονοεί μια διάκριση ανάμεσα στις επιχειρήσεις που χαιρόνται τα συλλαλητήρια στη Θεσσαλονίκη κι αυτές που όχι. Μπορεί απλά να υπονοεί τις επιχειρήσεις που καλεί ο Παπαντωνίου και ο Βενιζέλος στα υπουργεία τους. "Ελληνικές" μπορεί ακόμη να υπονοεί τις επιχειρήσεις που έχουν ελευθέρως στο βελιγράδι και συνομιλούν με το Μιλόσεβιτς σαν φίλο σε φίλο ή τις επιχειρήσεις που κάνουν τους πρόσφυγες να σκύβουν φοβισμένα το κεφάλι. Τίποτα περισσότερο. Δηλαδή: ελληνική επιχείρηση είναι αυτή που αξιοποιεί τη κοινωνική συναίνεση εντός των ελληνικών συνόρων, εκμεταλλεύεται συστηματικά τη συναίνεση αυτή στις επενδυτικές της επιθέσεις και για λογαριασμό της, το ελληνικό κράτος λειτουργεί ως manager.

β.) Καμία έννοια μονοπώλησης του παιχνιδιού από τα ελληνικά τσακάλια δεν υπαινίχθηκε. Το σφαγείο είναι μεγάλο και τα πτώματα πολλά για να χορτάσουν όλοι.

8.

Η Ελλάδα έχει αναλάβει από την ΕΕ την εποπτεία και την επιτόπου οργάνωση της ανθρωπιστικής βοήθειας. Αντίστοιχα, από την USA έχει εκτιμηθεί ο σημαντικός ανθρωπιστικός παράγων που λέγεται ελληνικό κράτος. Μάλλον, οι εταίροι δεν είχαν υπόψη τους την πλατεία κουμουندούρου, το λαύριο, τα τμήματα μεταγωγών ή έστω τις γκαρσονιέρες με τις φυλακισμένες μετανάστριες όταν επέλαγαν αυτή τη στάση. Μήπως, παίζεται κάτι άλλο; Η Ελλάδα, θυμίζουμε, είναι το μοναδικό κράτος που εξακολουθεί να έχει παρουσία στο κόσσο. Από κινήσεις "ανθρωπιστικού περιεχομένου", μέχρι στελέχη του υπ.εξ. που κάνουν επιτόπιες πραγματογνωμοσύνες, η δυτική συμμαχία μπορεί και κρατάει αν όχι τα μάτια της, τουλάχιστον ένα βλέφαρο, πάνω στην επίμαχη περιοχή. Στο κάτω-κάτω ένας δορυφόρος, όσο τέλειες κάμερες κι αν έχει, δεν μπορεί να ξεκινήσει μια χαλαρή κουβεντούλα με την τοπική σερβική ηγεσία όπως μπορεί να κάνει ο Έλληνας φίλος. Πέρα από τα ειδικά συμφέροντα του NATO και της ΕΕ, οι ανθρωπιστικές αποστολές των ελλήνων εξυπηρετούν άμεσα και τα σχέδια των ντόπιων φιλανθρώπων. Μήπως πειράζει που μαζί με τα στομάχια των κοσσοβάρων θα χορτάσει και η ελληνική χοληστερίνη; Έτσι, λοιπόν, η φιλανθρωπία μεταφραζόμενη σε απλά μαθηματικά, δίνει τα εξής

συμπεράσματα:

-Η πτωχή πλην όμως τίμια ελλάς αποκτά ένα σκληρό χαρτί στα χέρια της για κάθε μελλοντικό εκβιασμό. "Μην μας πολυκουνιέστε, γιατί έτσι και παρεξηγηθούμε και την κάνουμε, βγάλτε άκρη μόνοι σας με ένα εκατομμύριο πρόσφυγες. Ένα κατούρημα μόνο να ρίξουν όλοι αυτοί μαζί και θα πνιγείτε όλοι". Απλή, καθαρή, μαφιόζικη λογική. Τόσο η αλβανία, όσο και η μακεδονία γνωρίζουν ότι αν αναλάβουν μόνες τους το προσφυγικό, αν χρειαστεί να σταθούν μόνες τους απέναντι στην κρίση, χωρίς τις ελληνικές πλάτες, θα υπογράψουν την ληξιαρχική πράξη θανάτου τους. Είτε γιατί η εστία πολέμου μπορεί να μετακινηθεί λίγο νοτιότερα, είτε γιατί οι πρόσφυγες από το να φοβήσουν θα επιχειρήσουν να βρουν μόνοι τους διέξοδο.

-Η οργάνωση ανθρωπιστικής βοήθειας έξω από την ελλάδα απαντάει στο μεγάλο φόβο των ντόπιων αφεντών: την κάθοδο των προσφύγων. Θα τους ποτιζουν, θα τους ταΐζουν σε αλβανία και μακεδονία, αλλά σε καμία περίπτωση δεν θα επιτραπεί το κύμα των ξυπόλυτων και πειναλέων να πατήσει το ελληνικό παρκέ. Λίγο καιρό μετά την πρώτη σχετικά ορθολογική διαχείριση των μεταναστών στην ελλάδα, θα ήταν εμπρηστικός μηχανισμός στα

θεμέλια του συστήματος, μερικές χιλιάδες ακόμη πρόσφυγες. Φανταστείτε πόσες βίλες πρέπει να χτιστούν ακόμη για να βρουν όλοι αυτοί μια δουλειά.

-Οι αποστολές του στρατού σε αλβανία και μακεδονία, για την οργάνωση στρατοπέδων συγκέντρωσης χιλιάδων προσφύγων, λειτουργούν ως προπομποί για τις επιχειρήσεις που θα θελήσουν να αναλάβουν τη διαχείριση κεντρικών κοινωνικών λειτουργιών. Από εκτεταμένα δίκτυα τροφοδοσίας μέχρι υδροδότηση και αποχέτευση, από υγειονομικό σύστημα μέχρι μηχανογραφική οργάνωση των πληθυσμών, από επικοινωνίες μέχρι μεταφορές, όλα οργανώνονται από την αρχή αντικαθιστώντας τα απαρχαιωμένα ή κατεστραμένα προϋπάρχοντα δίκτυα, κάτω από τον έλεγχο και του ελληνικού στρατού. Ο στρατός, φυσικά, μετα την λήξη της έντασης θα προτιμήσει να περάσει τον έλεγχο αυτό στα χέρια μιας ανθρωπιστικής ελληνικής επιχείρησης, παρά να τον αφήσει έρμαιο στα χέρια των ιθαγενών που δεν έχουν καν την στοιχειώδη ικανότητα να τον χειριστούν. Στο κάτω κάτω αυτοί μας φωνάζανε, δεν πήγαμε από μόνοι μας.

-Ο στρατός είναι πάντα στρατός. Είτε μοιράζει φρατζόλες, είτε σφαίρες, είναι ένα εργαλείο πολέμου και ελέγχου. Αύριο, μεθαύριο, όταν

αλβανία και μακεδονία θα είναι υποκαταστήματα των μεγάλων καταστημάτων που λέγονται USA και ΕΕ, όταν οι ελληνικές εταιρείες θα αρχίσουν να αποκομίζουν τα κέρδη των σημερινών τους επιδρομών, ένα υπάκουο οπλισμένο χέρι θα είναι ο πιο πιστός σύντροφος. Μια δαμόκλεια σπάθη πάνω από τα κεφάλια αυτών που θα διανοηθούν να αμφισβητήσουν το καθεστώς, με πολύχρονη κοινωνική αποστολή κιόλας, μιας και κανένας νους -εκτός κι αν κάνει προπαγάνδα- δεν διανοείται επιστροφή των προσφύγων στο ξεθεμελιωμένο κόσσοβο των σερβοφασιστών.

-Δουλεύουν υπερωρίες τα εργοστάσια κατασκευής κουβερτών. Από την εποχή της Φρειδερίκης με την κάλτσα του στρατιώτου είχε να γίνει τέτοιος σεφτές.

-Αδειάζουν οι αποθήκες των κονσερβοποιητικών συνεταιρισμών από το στοκ και πετιούνται τα ληγμένα.

9.

Και η κυρία Σοφοκλέους; Πάει πολύ καλά, σας χαιρετάει από το όριο των 4.000 μονάδων κι όσο για τον πόλεμο, είχε κάτι στεναχώριες, αλλά περασμένα ξεχασμένα. Βλέπεις οι νέου τύπου μικροαστοί, σαν τους παλιούς υπάλληλους κι αυτοί, ανησυχούνε για τη νέα επίπλωση στο σαλονάκι τους. Μόνο που τώρα δεν τρέχουν να αγοράσουν νουνού και χαρτιά υγείας. Παίρνουν τηλέφωνο τον επενδυτή τους και φωνάζουν "πούλα, πούλα" και ύστερα από πέντε λεπτά βλέπουν στο alter5 τις τιμές των μετοχών και ξανατηλεφωνούνε. "Αγόρασε, μαλάκα, αγόρασε" κι άντε πάλι από την αρχή. Πόλεμος, ποιός πόλεμος; Στο ΧΑΑ επενδύσεις μικροοικονομιών γίνονται, παιχνίδι με τις αξίες. NATO; Έχει εισηγμένη μετοχή στο ΧΑΑ; Γιατί αν έχει, να αγοράσουμε. Είναι το απόλυτο blue chip. Κι αν βρούμε να πάρουμε κι ομόλογα αρκάν, με την εγγύηση του σέρβικου φασισμού. Έχει εγγυημένη απόδοση. Οι σωμόν φυλλάδες προειδοποίησαν: μην επενδύεται σε σειρές ανθρώπων που φεύγουν διωκόμενοι. Η μετοχή έχει χτυπήσει limit down, πλήρης απαξίωση της ανθρώπινης αξίας. Μα δεν βλέπετε τους θεσμικούς; Δεν φοβηθήκανε τίποτα. Οι αμερικάνοι έχουν στα χέρια τους πάνω από 60% των ελληνικών κρατικών ομολόγων και παιχνίδι μια φορά έκαναν μόνο. Έσπρωξαν μια τετρακοσάρα δις για να βγάλουνε κι αυτοί το παντεσπάνι τους και μετα ξανάρθανε. Κι είχαμε αγχωθεί λίγο, μήπως δυσαρεστηθούμε από τη στάση του πατριωτικού λαού μας και ασκήσουν εκβιαστικές πιέσεις στο νόμισμα. Αλλά, τζάμπα ανησυχία. Οι άνθρωποι έχουν κατανόηση, άσε που η ελληνική οικονομία είναι εγγύηση. Οι θεσμικοί παραμένουν ακλόνητοι στην υποστήριξή τους. Πόσο μάλλον τώρα που η Ελλάδα θα πάρει κι αυτή την αντιπροσωπεία. Πως την είπανε; Επίσημος μεταπράτης πτωμαϊνης; Έχει μετοχές; Αγόρασε, μαλάκα, αγόρασε.

ΔΙΑΙΡΕΣΗ: Η ΠΟΛΛΑΠΛΑΣΙΑΣΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ ΤΟΥ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΥ

Κόσοβο (ΝΑΤΟ +
Μιλόσεβιτς)

- ένα εκατομμύριο πρόσφυγες
- χιλιάδες λιποτάκτες
- προδότες των εθνικών μετώπων
- αρνητές των μεγάλων ιδεών
- εθνικά καθαρά κράτη
- επενδύσεις κι ανάπτυξη
- πειθαρχημένοι υπηκόοι
- εγγύηση παγκόσμιας καπιταλιστικής σταθερότητας

τα υπόλοιπα της καπιταλιστικής διαίρεσης απαλείφονται

ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΑ ΥΠΟΛΟΙΠΑ ΝΑ ΦΑΜΕ ΤΟΥΣ ΔΙΑΙΡΕΤΕΣ

ΔΙΑΛΕΧΤΕ

-Είστε νέος επιχειρηματίας, αγρότης, κτηνοτρόφος;
-Θέλετε να επιδείξετε ανθρωπιστικό έργο, ή να χτίσετε το αυθαίρετο σας;

-Χρειάζεστε άτομα για κάθε είδους δουλειά;

Σας ενδιαφέρει... σας ενδιαφέρει... σας ενδιαφέρει...

Πρόσφυγες νέας εσοδείας άρτι αφιχθέντες από Κόσσοβο.

Ελαφρώς κακοποιημένοι και σοβαρά φοβισμένοι, απόλυτα εξαρτημένοι και πεινασμένοι και με ελάχιστα ικανοποιημένοι, χωρίς οικογένεια και περιπτές εξαρτήσεις, χωρίς ταυτότητες και λοιπά στοιχεία (κατάλληλοι για κάθε χρήση), πλήρως και από πρώτο χέρι ενημερωμένοι για το τι σημαίνει καπιταλιστική ανάπτυξη, εντελώς ανίδεοι για το τι τους περιμένει...

Πλήρως πειθαρχημένοι.

Σε τιμή ευκαιρίας.

Για περισσότερες πληροφορίες επικοινωνήστε με τις εκθέσεις μας στα στρατόπεδα συγκέντρωσης προσφύγων ή με τις κατά τόπους ανθρωπιστικές και θρησκευτικές οργανώσεις.

Σύντομα και στη γειτονιά σας...

ΔΙΑΛΕΞΤΕ

Γιατί όλα τα άλλα, τα περί δράματος των προσφύγων και ανθρωπιστικής βοήθειας, δεν είναι παρά τα δάκρυα αυτών, που σαν τον κροκόδειλο, περιμένουν λίγο παρακάτω για να κατασπαράξουν το θύμα τους.

Γιατί μιλάμε για τα μυρμήγκια αυτού του πολέμου που θα πληρώσουν τον καβγά των ελεφάντων.

Γιατί μιλάμε για αυτούς που δε φόρεσαν τους στόχους από μόνοι τους, αλλά που τους έβαλαν άλλοι στο στόχαστρο.

Γιατί μιλάμε, πίο συγκεκριμένα, για αυτούς που **επέζησαν**. Για αυτούς δηλαδή που γλίτωσαν από το γιουκοσλάβικο στρατό και τις παρακρατικές συμμορίες του Μιλόσεβιτς, του Αρκάν και των άλλων. Για αυτούς που για πολύ καιρό το αν θα ζήσουν ή θα πεθάνουν ήταν καθαρά θέμα τύχης. Που έβλεπαν ανήμποροι δίπλα τους τους άλλους (φίλους, συγγενείς) να πέφτουν θύματα της εθνοκάθαρσης. Που είδαν το ΝΑΤΟ, την "πολιτισμένη Δύση", να έρχεται για βοήθεια. Βοήθεια όμως στο Μιλόσεβιτς ουσιαστικά, καθώς τώρα τους ξεπαστρεύει πιο γρήγορα και πιο εύκολα. Που κατάλαβαν πόσο κοστολογούν τη ζωή των υποτελών τους τα αφεντικά.

Γιατί εντάξει. Οι περισσότεροι -τουλάχιστον από τους ενήλικες άντρες- έπρεπε να σκοτωθούν, γιατί δεν κόλαγαν με το σχέδιο ανάπτυξης της περιοχής. **Κάποιοι όμως έπρεπε να μείνουν.**

Γιατί και αυτοί είναι χρήσιμοι.

Για να εξιστορούν στους επόμενους το μέγεθος της φρίκης. Να μεταφέρουν, στο χώρο αλλά και στο χρόνο, τη δύναμη του φόβου, τη δύναμη των -σερβικών ή νατοϊκών δεν έχει σημασία- κανονίων της καπιταλιστικής ανάπτυξης.

Για να δουλέψουν, ακόμη πιο πειθαρχημένα και υπάκουα, στις φάμπρικες του "πολιτισμένου κόσμου", αλλά και πιθανά στις φάμπρικες του "δικού τους", εθνικά καθαρού πλέον, "πολιτισμένου κόσμου".

Για να συντηρείται το μίσος ανάμεσα στους εκμεταλλεόμενους με βάση τις θρησκευτικές και εθνικές ταυτότητες.

Για να συνεχίσουν τα, παγκόσμια αλλά και ντόπια, αφεντικά να παίζουν με τις εθνικές ταυτότητες της περιοχής, για να εξυπηρετούν τα σενάρια τους και τα συμφέροντα τους.

Για να πουν, τι ειρωνία, πόσο καλοί είναι οι σωτήρες τους, (οι κροκόδειλοι που λέγαμε στην αρχή) όσο βέβαια δεν έχουν καταλάβει τι παίζεται.

Για να πεθάνουν , τέλος, κάποια άλλη στιγμή, ίσως σε κάποιο άλλο σημείο, ίσως και στο ίδιο, ίσως ως πολεμιστές, ίσως και ως άμαχοι, ίσως ως εργαζόμενοι, ίσως και ως άνεργοι. **Αρκεί η περίπτωση να το απαιτεί.**

Γιατί ο στόχος και του Μιλόσεβιτς και των Νατοϊκών είναι ο ίδιος. Η πλήρης υποταγή, η ολοκληρωτική πειθάρχηση, ε... και η εξαφάνιση μερικών εκμεταλλεζόμενων. Είτε ως πολεμιστών είτε ως αμάχων. Είτε ως αντιιμπεριαλιστών είτε ως τηλεθεατών. Πάντοτε όμως ως υποτελών που δεν αμφισβητούν την κυριαρχία.

Τις ανθρωπιστικές οργανώσεις; Όχι δεν τις ξεχάσαμε. Τις αφήσαμε για το τέλος. Γιατί είναι το καλύτερο. Θα πούμε κι άλλα μάλλον άλλη φορά για αυτές. Εδώ όμως δεν μπορούμε να μην αναφέρουμε την κύρια δουλειά τους, την ταπείνωση. Την ολοκλήρωση της υποδούλωσης. Το χειροφίλημα του ίδιου χεριού που πριν από λίγο σε βαρούσε αλλά τώρα σε ταιΐζει. Το τελειωτικό χτύπημα που όμως είναι ένα φιλικό χτύπημα στην πλάτη και δυό λόγια: ό,τι και να κάνεις εμάς θα βρείς μπροστά σου.

Όμως εδώ θα πρέπει να αναφερθούμε και σε κάποιους άλλους πρόσφυγες. Σε κάποιους πρόσφυγες που η ύπαρξή τους δε συμφέρει κανέναν από τους χασάπηδες της περιοχής και για αυτό δε μιλάει κανείς για αυτούς. Κάποιους πρόσφυγες που επειδή διάλεξαν να μη βάλουν άλλους για στόχο, τους έβαλαν στο στόχαστρο.

Τους πρόσφυγες του Σέρβικου κράτους. Τους "λιποτάκτες" του Σέρβικου στρατού όπως τους αποκαλούν. Τους "προδότες" και "δειλούς" όπως αλλιώς τους λένε. Αυτούς ουσιαστικά που (άσχετα από το βαθμό συνειδητότητας) αρνήθηκαν να ενταχθούν στην πολεμική μηχανή (του Μιλόσεβιτς εν προκειμένω) που ως μόνο στόχο έχει την εγκαθίδρυση της κυριαρχίας πάνω στα πτώματα αθώων (μη σέρβων εν προκειμένω). Αυτούς που όταν οι άλλοι αναριούσαν στα κελεύσματα της πατρίδας και της θρησκείας, διατήρησαν τη στοιχειώδη αξιοπρέπεια να αρνηθούν να γίνουν (τουλάχιστον) φονιάδες, με κίνδυνο βέβαια της ίδιας τους της ζωής.

Σίγουρα υπάρχουν όλες οι πολιτικές, ηθικές, πιθανά και θρησκευτικές αποχρώσεις, μέσα στους λόγους που οδήγησαν αυτούς τους ανθρώπους σε μια τέτοια στάση. Σίγουρα όμως δεν υπάρχει η δειλία. Γιατί όλοι καταλαβαίνουμε πια απόφαση χρειάζεται περισσότερο θάρρος, όταν πρέπει να διαλέξεις ανάμεσα στο αν θα καταταγείς στο μόνο οργανωμένο στρατό της περιοχής ή αν θα τον έχεις να σε κυνηγάει. Και δεν είναι δύσκολο το να είσαι με τους δυνατούς. Δύσκολο είναι να το αρνείσαι και να παραμένεις με τους ομοίους σου.

Και δεν είναι λίγες οι επί τόπου εκτελέσεις.

Αυτών των ανθρώπων η μοίρα είναι μάλλον η χειρότερη. Τους κυνηγάνε από παντού. Από τη μια πλευρά (Ελλάς Σερβία συμμαχία) γιατί είναι προδότες της μεγάλης ιδέας. Γιατί είναι ένα κακό παράδειγμα που δε σηκώνει μιμητές. Γιατί το εθνικό μέτωπο πρέπει να είναι και να φαίνεται αραγές, η "λαϊκή συναίνεση", που επιβεβαιώνει τη δράση των ηγετών, αυτονόητη και αψεγάδιαστη. Γιατί εν τέλει είναι απείθαρχοι και δεν τους αξίζει να ζουν στον εθνικά καθαρό παράδεισο (της εκμετάλευσης) που τους ετοιμάζουν με τόσες θυσίες οι πατέρες του έθνους.

Από την άλλη πλευρά τους κυνηγάνε για τους ίδιους λόγους. Γιατί γεννούν αμφιβολίες, αμφισβητήσεις και, το χειρότερο, σκέψεις. Γιατί κάποιοι μπορεί να τους θεωρήσουν κατάλληλους για συνομιλητές στην αρχή και να συνεργαστούν στη συνέχεια. Γιατί δείχνουν ότι δεν είναι όλοι οι αντίπαλοι κακοί και αυτό μπορεί να μη δικαιολογεί μαζικές επιθέσεις ή να μειώνει το μίσος των πολεμιστών ή τηλεθεατών. Γιατί εν τέλει είναι απείθαρχοι, καθώς δε στρατοπέδευσαν εθνικά, δε συντάχθηκαν πίσω από τα συμφέροντα των αφεντικών τους και έτσι είναι ανίκανοι να κοινωνήσουν των αχράντων καπιταλιστικών μυστηρίων και στον "πολιτισμένο κόσμο". Γιατί και στη δουλειά τα ίδια θα κάνουν.

Το ξαναλέμε. Αυτών των ανθρώπων η μοίρα είναι μάλλον η χειρότερη.

Όμως μήπως τώρα αποκτά καινούρια διάσταση το ερώτημα "με ποιόν είμαι σε αυτόν τον πόλεμο"; Μήπως τίθεται, παράλληλα το ερώτημα ποιός είμαι εγώ; Μήπως και η απάντηση μοιάζει και στα δύο ερωτήματα;

Τουλάχιστον θα έπρεπε.

Δε βλέπετε τα αφεντικά;

ΠΟΛΕΜΟΣ